

[Per Hækkerup.]

ske menneskerettighedskommission. Jeg vil imidlertid gerne bede ministeren redegøre en lille smule for, hvorledes stillingen er i øjeblikket, derunder også det juridiske grundlag for sagens videre behandling.

Endelig skal jeg vende mig til det nordiske samarbejde. Som det er regeringen bekendt, interesserer mit parti sig levende for dette. Vi følte derfor en vis skuffelse over Nordisk Råds negative stilling til samarbejdsbestræbelserne. Vi havde gerne set et mere frisk initiativ udgået fra Nordisk Råds session i Oslo. På baggrund af markedssituationen i Europa og muligheden for en afmatning af dynamikken i den europæiske udvikling vil vi med en behersket optimisme imødesee forløbet af det forestående EFTA-ministermøde.

Vi forudsætter, at statsministerens forslag om et forudgående møde mellem en række nordiske ministre — som, så vidt jeg har forstået, skal foregå på Frederiksberg Rådhus — ikke var en afledningsmanøvre på Nordisk Råd, men et virkeligt forsøg på at nå til enighed om et nyt nordisk initiativ. Jeg ved ikke, om statsministeren er i stand til det, men jeg tror, folketinget og offentligheden ville være interesseret i, om statsministeren kunne fortælle os noget om, hvilket oplæg regeringen har til Frederiksbergmødet. Det ville også være af interesse at erfare, om regeringen tænker sig, at det kommende nordiske møde skal beskæftige sig med et videregående nordisk samarbejde end det, man eventuelt måtte kunne enes om at foretage på det efterfølgende EFTA-møde. Et sådant samarbejde finder vi under alle omstændigheder ønskeligt.

Til slut et par ord om den udenrigspolitiske debat i Danmark. I politisk kvartet i Politiken i lørdags har formanden for det udenrigspolitiske nævn, hr. Henry Christensen, fremsat nogle betragtninger herom, som jeg gerne vil gå lidt nærmere ind på. Det hedder bl. a. i artiklen:

„Flere udenrigspolitiske debatter i selve folketinget kan hjælpe herpå, men det kan være rimeligt også at overveje andre reformer til fremme af en mere åben debat om Danmarks udenrigspolitik.“

Fra socialdemokratisk side er vi enige med hr. Henry Christensen herom. Vi har i det

udenrigspolitiske nævn foreslået forskellige forbedringer i nævnets egen orientering, som vi forstår at udenrigsministeren er velvilligt indstillet over for. Vi er også helt enige med nævnformanden om, at flere folketingsdebatter og andre reformer med hensyn til orientering af befolkningen om udenrigspolitiske emner er påkrævede. Måske skulle vi tilbyde vor assistance til Danmarks radio på dette område.

Men når hr. Henry Christensen om den nuværende debat, den, vi altså har løbende i øjeblikket, indlader sig på partipolitiske vurderinger med ordene:

„Man må endvidere nære det håb, at det bliver en åben og fri drøftelse mellem synspunkter, og måske især, at socialdemokratiet viser modenhed nok til at sætte dette hensyn i forsædet fremfor den trang, der i socialdemokratiet siden valget så øjensynligt har været til et særligt drilleri over for det radikale venstre og ganske særlig på udenrigspolitiske spørgsmål. Men det er måske at nære for stort håb“.

så fordrer det en kommentar. Jeg forstår godt hr. Henry Christensens tilbøjelighed til at optræde som våbendrager for de radikale. Lillebror i trekanten skal jo også have en opgave. Jeg forstår også godt den lidt ærgerlige anklage mod os for, at vi driller de radikale og altså ikke venstre. For det første driller vi ikke, og hvis vi endelig skulle drille, hvorfor skulle vi dog så drille venstre? Det er der jo mange andre der gør.

Hr. Henry Christensen udtalte i sin artikel, at vi i denne debat stærkere, end det normalt sker, bør stille fremtidsperspektiver op. Enig! Uden at ville kritisere udenrigsministerens redegørelse, som var et udmærket katalog over en række udenrigspolitiske spørgsmål, må jeg sige, at jeg synes ikke, redegørelsen svarede til denne målsætning. Jeg savnede en klar tilkendegivelse af, hvad regeringen særlig vil sætte ind i forsøg på at gøre dansk indflydelse gældende over for de store og vanskelige spørgsmål, der karakteriserer verdenssituationen i dag, spørgsmål, hvis løsning er af livsvigtig betydning også for vort land.

Poul Schlüter: Den tale, De Forenede Staters præsident holdt i søndags, har naturligvis givet denne udenrigspolitiske debat